

dansk Smør, samt at fremmed Smør skulde mærkes „udenlandsk Produkt“.

Mindretallet er ikke blevet overbevist om, at Landbruget vil have Fordel af de øvrige Bestemmelser, dels fordi Kontrollen vanskelig bliver effektiv, og dels fordi et Landsmærke paa fremmede Produkter i visse Fald kan blive en Reklame, naar Publikum opdager, at et eller andet Lands Produkt ved Siden af at være billigere kan være ligesaa godt som dansk Produkt; og naar Landbruget selv ikke har Gavn af Bestemmelserne, synes det urigtigt at paalægge Handelsstanden alle de af Bestemmelserne følgende Gener og Byrder.

Med Hensyn til Forbrugerne maa Mindretallet hævde, at Loven kun i ringe Grad har Ærinde til dem, al den Stund en Forbrugers Interesse er Varens *Kvalitet*, men ikke dens *Nationalitet*. Og særlig naar Kontrollen ikke er effektiv, kunde Lovens Paabud snarere virke skadeligt, idet en Kontrol, der ikke kan gennemføres, blot dysser Publikum i Søvn, og for saa vidt er værre end ingen Kontrol. Mindretallet kunde ønske at stille den formelle Ændring, at Reglerne om Registrering og Bogføring, der nu staa i forskellige Paragraffer (§ 3, § 4, § 7, 2det Stykke og § 8) samlede i en Paragraf.

Ligeledes har Mindretallet ønsket, at Reglen om, at Mærkning af fremmed Produkt skal ske, inden Varen indklarerer, maatte ændres derhen, at *Mærkning* og *Omemballering* kan ske paa Importørens Lager under Toldopsyn, idet i alt Fald de større Importører ere villige til at underkaste sig den ved en Rorsbetjents Nærværelse paadragne Udgift, blot de faa Lov at mærke og omemballere paa Lageret. Mindretallet har undladt nu at stille Ændring, idet man formener, at Lovteksten ikke er til Hinder for, at Mærkning og Omemballering finder Sted paa Lageret under Toldopsyn.

Mindretallet har stillet en Del Ændringer sammen med et andet Mindretal til § 1, gaaende ud paa, at udenlandske

Produkter i Stedet for Hjemstedsmærke blot skulle have et Mærke, der angiver dem som „fremmed Produkt“, idet der ved at der paabydes fremmede Nationalitetsmærker meget let opnaas en Beskyttelse til Fordel for det fremmede Produkt. Der er f. Eks. udenlandsk Smør, der er billigere og drøjere end dansk Smør. Mindretallet forstaar ikke, hvorfor Ost skal inddrages under Loven — Bestemmelsen kan ikke have nogen Interesse for Landbruget, heller ikke for Konsumenterne —, den vil kun genere alle Urtekræmmerne, der alene, fordi de sælge Ost, skulle underkastes Bestemmelsen i § 4 og yderligere skulle have den Ulejlighed at paase, at Osten i deres Butik er forsynet med Hjemstedsmærke. Mindretallet foreslaar derfor en Ændring, der undtager Ost fra at falde ind under Loven.

Mindretallet indrømmer, at Flertallets Ændring Nr. 5 er nødvendig, naar Forslagets Hensigt skal naas, idet det vilde være helt urimeligt at kræve Mærkning blot til Grossisters Efterretning. Men da Mindretallet mener, at Mærkning paa fremmede Produkter med deres Nationalitetsangivelse er til Gene for de handlende og unyttig for Producenterne, har Mindretallet ikke villet være Medforslagsstiller af Ændring Nr. 5, der forøger Ulejligheden og Muligheden for ufrivillig Lovovertrædelse for den store Detailhandlerklasse.

Da alle Fedevarerhandlere sælge fremmede Produkter, synes det at være ret overflødig at forlange, at de skulle have Plakater herom ophængte, og Mindretallet foreslaar derfor, at § 4 udgaar.

Mindretallet anser det for alt for rigoristisk at forbyde Blandinger af fremmed og af dansk Fedt, naar blot Blandingen ikke udgiver sig for andet, end hvad den er.

Da Detailhandlerne mene, at Pligten til at føre særligt Smørindpakkingspapir vil virke i høj Grad generende i den daglige Handel, og Kunderne maa synes tilstrækkelig betryggede ved Forslagets andre Bestemmelser, foreslaar Mindretallet, at denne Pligt bortfalder.